

erhvervelsen kan optages til anskaffelsværdi, og det foreslås derfor at optage direktivets bestemmelse i 2. pkt.

Til nr. 47.

Det har været kritiseret, at bestemmelsen i AL § 101, stk. 7, om at offentligt noterede værdipapirer højest må opføres til den senest noterede køberkurs tillige omfatter de børsnoterede værdipapirer, som for selskaber er anlægsaktiver. Kritikken har navnlig rettet sig mod pligten til altid at skulle anvende køberkurs på datterselskabsaktier og aktier i tilknyttede selskaber, idet børskursen ofte ikke giver udtryk for den værdi, aktierne har for indehaveren af en majoritetspost eller dog en betydelig post.

Ved den foreslåede ændring opnås, at værdipapirer, som for selskaber er anlægsaktiver – oftest aktier og konvertible gældsbreve – ikke er omfattet af den særlige bestemmelse i § 101, stk. 7, men af lovens almindelige regler om værdiansættelse af anlægsaktiver i § 100.

Til nr. 48.

Udviklingen i god regnskabskik har medført, at opgørelsen af et selskabs skattepligtige indkomst i et skatteretligt regnskab er forskellig fra driftsresultatet i et regnskab bestemt af driftsøkonomiske principper i overensstemmelse med kravene i AL. Det er derfor mindre velmotiveret, når AL kræver skattemæssige investeringsfondshenlæggelser anført som en særskilt omkostning i resultatopgørelsen, jfr. § 104, stk. 4, nr. 6, og som særskilt post i status. Pligten til at angive disse poster er endvidere ikke helt i overensstemmelse med indholdet i § 104, stk. 5, 1. pkt., og vanskeliggør desuden udarbejdelsen af forståelige koncernregnskaber for samskattede koncernselskaber. Den skattemæssige kontrol med investeringsfondshenlæggelser berøres ikke af, at disse driftsfremmede poster fjernes fra årsregnskabet.

Til nr. 49.

Den foreslåede bestemmelse er en forenkling af den nuværende bestemmelse om pantsætninger. Fremtidig stilles krav om samme oplysninger ved pantsætning af alle arter af aktiver.

Den oprindelige hovedstol af lån sikret ved pant skal ikke oplyses, heller ikke for så vidt angår lån, hvor der påhviler selskabet det særlige ansvar efter § 23 i realkreditloven.

Til nr. 50.

Der henvises til bemærkningerne ad forslaget § 1, nr. 48.

Til nr. 51.

Direktivets art. 3, litra b og e, kræver, at der mindst én gang årligt i et offentligtgjort dokument oplyses om antallet af selskabets aktier og deres pålydende værdi. Er der flere aktieklasser skal de pågældende oplysninger gives for hver klasse. Da årsregnskabet skal indleveres én gang om året til aktieselskabsregisteret med henblik på offentliggørelse, tilgodeses direktivets krav på en overkommelig måde ved, at de pågældende oplysninger optages som en note til årsregnskabet.

Til nr. 52 og 53.

Direktivets art. 22, stk. 2, stiller en række krav til årsberetningen med hensyn til oplysninger om beholdning, erhvervelse og afhændelse af egne aktier. Disse krav, som går noget videre end AL § 105, nr. 15, foreslås optaget i denne bestemmelse. Samtidig foreslås de gældende regler om et datterselskabs erhvervelse af aktier i moderselskabet udskilt af AL § 105, nr. 15, til et nyt nr. 16. I overensstemmelse med princippet i nr. 15 foreslås også afhændelser medtaget. Oplysningerne om et datterselskabs beholdning m.m. af moderselskabets aktier skal anføres både i datterselskabets og i moderselskabets årsregnskab.

Til nr. 54.

Efter reglerne om koncernregnskabet skal koncernens årsresultat samt den samlede frie egenkapital eller det samlede tab i koncernen fremgå af koncernregnskabet eller koncernredegørelsen, jfr. § 107, stk. 2 og 3. Det er derfor upåkrævet tillige at forlange disse tal optaget i årsberetningen. Det foreslås endvidere, at der i moderselskabets årsberetning skal medtages en redegørelse for årets løb i koncernen som helhed.

Til nr. 55.

Under hensyn til det øgede behov for information om koncerners forhold foreslås, at koncernregnskabsreglerne udbygges, således at der tillige stilles krav om en koncernresultatopgørelse. Det vil stadig være muligt at fremlægge regnskabsmæssige oplysninger om en koncern i en koncernredegørelse i stedet for i et egentligt koncernregnskab, såfremt særlige forhold tilsiger dette. Som eksempler på sådanne særlige forhold kan nævnes: Udenlandske datterselskaber, hvis regnskabsaflægelse er undergivet regler, som afviger væsentligt fra reglerne i AL; udenlandske datterselskaber, hvor juridiske eller valutariske restriktioner bevirker en indskrænkning i moderselskabets indflydel-